

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3CoE/182/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615204637
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6615204637.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Rapid Life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, proti povinnému: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX W., vedenej pod sp. zn. EX 200/2015 súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Jurinom, Exekútorský úrad Lučenec, so sídlom Ul. Št. Moyzesa 50, 984 01 Lučenec, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 61,74 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 6Er/241/2015-24 zo dňa 12.06.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd podľa ust. § 44 ods. 2/ zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučné konanie je vedené na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/3841/2012 zo dňa 19.01.2012, ktorý bol vydaný na základe poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2008, neoddeliteľnou súčasťou ktorej sú aj Všeobecné poistné podmienky pre poistenie zjednané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid, a.s. (ďalej aj VPP). Všeobecné poistné podmienky za poslednou časťou XVII obsahujú Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, ktoré v bode 2 ustanovili vôľu zmluvných strán, že v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi nimi sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto Všeobecných poistných podmienok, kde je upravené rozhodcovské konanie.

Súd prvého stupňa vychádzal zo záveru, že predmetná poistná je spotrebiteľskou zmluvou, z uvedeného dôvodu na daný právny vzťah aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník) upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Okresný súd poukázal aj na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a na judikatúru Európskeho súdneho dvora. Konštatoval, že spôsob, akým bola rozhodcovská doložka koncipovaná formálne napĺňa podmienku uvedenú v písm. q) bodu 1 Prílohy k smernici v tom význame, že rozhodcovské konanie nebolo dojednané ako výlučný prostriedok riešenia sporov zo zmluvy. Vychádzajúc z časti XV. VPP je však zrejmé, že veriteľ od počiatku sledoval takýmto koncipovaním rozhodcovskej doložky to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy boli tieto vždy riešené na ním zvolenom rozhodcovskom súde, ktorý sa spravidla nachádza v mieste jeho sídla, za účelom minimalizácie jeho nákladov a reálneho sťaženia uplatnenia práv spotrebiteľa. Takto koncipovanou rozhodcovskou doložkou teda napriek jej formálnemu zneniu reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami, a to samozrejme v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené okresný súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka v zmluve o úvere bola v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou v zmysle § 53 ods. 5/

Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy, exekučný titul preto nie je vykonateľný, čo je dôvodom na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie. Veľmi obsídne, vo viacerých smeroch a v širokých teoretických súvislostiach prezentoval svoje výhrady voči uzneseniu okresného súdu. Namietal, že okresný súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, a to na základe toho, že nedostatočne zistil skutkový stav v danej veci. Ak chce súd vyhlásiť podmienku za neprijateľnú, nepochybne nestačí, keď iba súd podradí túto podmienku pod nejaké ustanovenie prílohy smernice, ktoré vymedzuje možné neprijateľné podmienky, pretože tento zoznam neprijateľných podmienok neslúži ako tzv. black list, čo konštatoval aj Súdny dvor v rozhodnutí C-237/02 v čl. 20. Ďalej namietal, že Osobitné zmluvné dojednania, ktorých súčasťou je aj rozhodcovská doložka boli dojednané individuálne. Povinný mohol ovplyvniť samotnú podstatu rozhodcovskej doložky, a to nepodpísaním týchto Osobitných zmluvných dojednaní, ktoré sú umiestnené mimo poistnej zmluvy. V tomto smere poukázal na to, že čo možno subsumovať pod pojem individuálne dojednanej podmienky formuluje robustný dokument európskeho formátu, a to Európske princípy zmluvného práva. V zmysle nich nie je podstatné, ktorá strana podmienku formulovala, ide len o to, že existuje právo oboch strán podmienku individuálne odmietnuť, prijať alebo modifikovať, a to v dôsledku ich osobitného dojednania. Podstatné je, že rozhodcovská doložka bola predmetom rokovania, a teda povinnému bola vysvetlená a k podpisu osobitných zmluvných dojednaní došlo práve po osobitnom rokovaní o tejto podmienke, výsledkom ktorej bolo rozhodnutie túto konkrétnu podmienku prijať. Je nesporné, že povinný mal možnosť si Osobitné zmluvné podmienky, ktorých súčasťou je rozhodcovská doložka prečítať, a teda sa s nimi oboznámiť. Osobitné zmluvné podmienky sú výrazne graficky a právne oddelené od ostatného textu VPP, za každým nasleduje osobitný podpis. Písomný prejav vôle povinného, ktorého obsahom bolo individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky, je platný podľa § 40 ods. 3/ Občianskeho zákonníka. V okolnostiach prípadu bola poistná zmluva uzatvorená už pripojením podpisu povinného pod návrh na uzatvorenie poistnej zmluvy, a to spolu s podpisom sprostredkovateľa poistenia vystupujúcim za poisťovňu, pričom je zjavné, že tieto ich dva podpisy mali konštitutívny charakter. Súčasťou poistnej zmluvy sú aj VPP a na to, aby sa stali jej súčasťou ich nebolo potrebné osobitne podpisovať. Podpis povinného pod VPP mal úplne inú funkciu než konštitutívne potvrdzovať uzavretie poistnej zmluvy. O individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky svedčí aj to, že povinný ju mohol nepodpísať, a teda rozhodcovskú doložku odmietnuť a poistná zmluva by platila aj bez podpísania Osobitných zmluvných dojednaní. V tomto smere oprávnený poukázal aj na Záznam o potrebách a požiadavkách klienta zo dňa 07.07.2008, predložený súdu, ktorý písomne zachytil činnosť povinného pred uzavretím poistnej zmluvy. Poistná zmluva ako výnimka medzi inými spotrebiteľskými zmluvami má zákonom (zákon č. 340/2005 Z. z.) normovanú aj tzv. predzmluvnú fázu. Záznam preukazuje, že predzmluvné jednanie s občanom prebehlo v súlade so zákonom č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovateľoch poistenia, a tiež z neho vyplýva, že povinný mal možnosť dojednania alebo doplnenia podmienok, pričom je právne irelevantné, či túto možnosť využil alebo nie. V zmysle platnej právnej úpravy je pritom nepochybné, že poisťovňa nemala inú možnosť, ako tento záznam akceptovať bona fide ako pravý, verne odrážajúci skutočný príbeh predzmluvnej komunikácie sprostredkovateľa s klientom, v odôvodnenom presvedčení, že preukazuje skutočný rozsah splnených povinností sprostredkovateľa poistenia podľa zákona č. 340/2005 Z. z. Uvedené preukazuje aj stanovisko NBS k Záznamu o potrebách klienta. Podľa oprávneného tiež súd dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu danej veci, keď pri rozhodovaní nezohľadnil úplne a správne relevantný právny predpis, ktorým je Smernica 93/13/EHS. Súd je povinný vykladať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa eurokonformne, a teda v súlade s cieľom a účelom smernice. V tomto smere poukázal na 19. recitál smernice, ktorý súd podľa neho nezohľadnil. Ďalej namietal, že súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď tvrdí, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou, ktorá je od počiatku neplatnou podľa § 53 ods. 5/ Občianskeho zákonníka. V tomto smere poukázal na bod č. 2 Osobitných zmluvných dojednaní. Z uvedeného jasne vyplýva, že tu ide o možnosť dohody medzi zmluvnými stranami a práve táto dohoda je premietnutá už v spomínanej XV. časti ods. 2 VPP ako povinnosť poisťovne ustanoviť rozhodcovský súd. V tomto prípade k takejto dohode došlo, pretože strany sa nedohodli na konkrétnom rozhodcovi, ale na povinnosti poisťovne vybrať rozhodcov, resp. rozhodcovský súd. Ide tu o jasne stanovenú povinnosť pre oprávneného. Túto dohodu na znak svojho súhlasu podpisom potvrdili. V prípade, že už je rozhodcovské konanie začaté na základe návrhu na začatie konania zo strany dodávateľa, spotrebiteľ sa mu musí podrobiť, a na všeobecný súd sa môže obrátiť až po skončení rozhodcovského konania. Ani nový zákon nepriznáva spotrebiteľovi právo obrátiť sa na súd, ak už je raz začaté rozhodcovské konanie. Súd ale opomenul to, že po rozhodnutí rozhodcovského súdu sa môžu účastníci zmluvy domáhať nápravy rozhodnutia rozhodcovského súdu, a

to na všeobecnom súde. Uvedená argumentácia je podporená rozhodnutím Súdneho dvora EÚ C-32/13 Szebestyeni, podľa ktorého národný súd je povinný pri posudzovaní podmienky písmena q) Anexe Smernice 93/13/EHS dôsledne verifikovať, či je záverom spornej klauzuly vylúčiť alebo sťažiť právo spotrebiteľa podať žalobu alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok na všeobecný súd. V podmienkach slovenského vnútroštátneho poriadku uvedené riešil Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 394/2012. Ďalej uviedol, že súd porušil zásadu kontradiktórnosti konania, pretože keď mal v tomto konaní za preukázané, že zmluvná podmienka rozhodcovská doložka je neprijateľná, bol povinný o tom informovať účastníkov konania a vyzvať oprávneného, aby sa k takémuto ex offa prijatému názoru súdu v súlade s OSP vyjadril. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník Okresného súdu Lučenec. Zákonný sudca predložil vec na rozhodnutie krajskému súdu podľa § 374 ods. 4/ O.s.p. s vyjadrením, že podanému odvolaniu nemieni vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací v dôsledku podaného odvolania preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1/ O.s.p. a postupom podľa § 214 ods. 2, § 219 ods. 1/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že oprávnený sa domáha vykonania exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/384/2012 zo dňa 19.01.2012. Rozhodcovským rozsudkom bolo rozhodnuté o pohľadávke žalobcu voči žalovanému titulom dlžného poistného, ktorá vznikla z poistenia uzatvoreného poistnou zmluvou č. 4434890052 zo dňa 07.07.2008, súčasťou ktorej boli Všeobecné poistné podmienky pre poistenie zjednávané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid a.s.

V zmysle ust. § 44 ods. 2/ Exekučného poriadku súd preskúma exekučný titul aj ex offa. Pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, prirodzenou súčasťou preskúmania tohto exekučného titulu je zisťovanie toho, či medzi zmluvnými stranami bola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to či už formou osobitnej zmluvy alebo formou rozhodcovskej doložky v zmluve podľa § 3 a § 4 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Povinnosť skúmať platnosť rozhodcovskej doložky pre exekučný súd vyplýva priamo zo zákona, nie je potrebné ju osobitne odôvodňovať. Uvedeným postupom exekučný súd neposudzoval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku tak, ako to namietal oprávnený, iba skúmal, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, pričom skúmal aj platnosť dojednania rozhodcovskej doložky. Pri riešení tejto otázky nebol exekučný súd viazaný tým, ako ju posúdil rozhodcovský súd.

Súd môže v rozsahu svojej zákonnej prieskumnej povinnosti skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, nielen pri rozhodovaní o udelení poverenia exekútorovi, a to na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekučného konania. Pokiaľ teda súd zistí, že exekučný titul, predložený oprávneným nespĺňa formálne alebo obsahové náležitosti, môže exekúciu zastaviť. Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje odvolaciu námietku oprávneného, podľa ktorej mal exekučný súd prekročiť rámec svojej preskúmaťvej právomoci, keď posudzoval súladnosť exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku so zákonom, za nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 456/2011-19 zo dňa 23. novembra 2011, v ktorom Ústavný súd uviedol, že „okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť“. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 1997 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“.

Podľa § 52 ods. 1/ Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy), je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2/ Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5/ Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že poisťňá zmluva uzavretá dňa 07.07.2008 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou, keďže z predloženej zmluvy nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom a že by pri uzatváraní poisťnej zmluvy bol konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu možno uvedený právny vzťah považovať za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, v súlade s právnou úpravou Slovenskej republiky a aj s právom EÚ, keď skúmal rozhodcovskú doložku ako zmluvnú podmienku z hľadiska, či nevyvoláva nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

Všeobecné poisťné podmienky, ktoré boli súčasťou poisťnej zmluvy uzavretej s povinným majú 12 strán a v závere sú podpísané poisťníkom (povinným). Na poslednej, 12-tej strane VPP sa pod kolonkou čitateľný podpis poisťníka, teda pod podpisom povinného nachádzajú Osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX. Osobitné zmluvné dojednania majú 2 odseky, a to odsek 1: „Zmluvné strany sa v súlade s článkom 9 ods. 1 prvá veta II. časti VPP dohodli, že poistenie zanikne aj tak, ak poisťné za ďalšie poisťné obdobie nebude uhradené do 2 mesiacov od jeho splatnosti; túto lehotu možno písomnou dohodou predĺžiť. Poistenie zanikne uplynutím tejto lehoty. To isté platí, ak bola zaplatená len časť poisťného. Znenie ods. 2 týchto osobitných zmluvných dojednaní je nasledovné: Poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápú zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku“. Osobitné zmluvné dojednania sú v závere podpísané povinným a oprávneným.

V časti XV. VPP je upravené „Rozhodcovské konanie“. Podľa textu tejto časti sa zmluvné strany okrem iného dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom, ktoré sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní s výlukami a odchýlnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. Pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený podľa potreby od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. Svoj výslovný, bezvýhradný a neodvolateľný súhlas s týmto vyjadruje poisťník podpisom týchto všeobecných poisťných podmienok.

Oprávnený v odvolaní tvrdil, že v tomto prípade bola rozhodcovská doložka individuálne dohodnutá, a to v Osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré povinný osobitne podpísal. Osobitné zmluvné dojednania sú v tomto prípade pripojené na str. 12 VPP hneď za rubrikou určenou na dátum a podpis poistníka a sú obsiahnuté vo formulárovej predtlačí pripravenej oprávneným. Vychádzajúc z textu formulárovej predtlačie poistnej zmluvy povinný nemal možnosť tieto ovplyvniť, mohol len túto časť zmluvy, v ktorej sú obsiahnuté dve dojednania, okrem rozhodcovskej doložky aj dojednanie o ukončení poistenia neuhradením poistného, nepodpísať. Navyše, v ods. 2 Osobitných zmluvných dojednanií, ktoré podľa predtlačie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku, je odkaz na rozhodcovské konanie upravené v časti XV. VPP. V časti XV. VPP je upravené rozhodcovské konanie celkovo v 8 bodoch. Len samotná skutočnosť, že tzv. Osobitné zmluvné dojednania sú odčlenené od VPP nadpisom a že ich povinný osobitne podpísal v ten istý deň ako VPP ešte neznamená, že tieto osobitné zmluvné dojednania, a v rámci nich pod bodom 2 aj rozhodcovská doložka, boli individuálne dojednané. Pod pojmom „individuálne dojednanie zmluvných ustanovení“ je potrebné rozumieť osobitne dohodnuté práva a povinnosti zmluvných strán, čo znamená, že sa o právach a povinnostiach obsiahnutých v jednotlivých ustanoveniach zmluvy, resp. v konkrétnom ustanovení zmluvy rokuje a obe zmluvné strany, teda aj spotrebiteľ, majú možnosť obsah konkrétnych ustanovení ovplyvniť. Pokiaľ sú zmluvné podmienky dodávateľom vopred pripravené, naformulované, pričom spotrebiteľ ich obsah ovplyvniť nemôže a nemá ani žiadnu možnosť alternatívnej voľby pre rozhodovanie prípadných sporov, nejde o individuálne dohodnuté podmienky. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd dospel k záveru, že v tomto prípade nebola rozhodcovská doložka individuálne dojednaná.

Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dojednaná a ktorá určuje, že spory zo zmluvy budú riešené výlučne rozhodcovským súdom, je neprijateľná. Takéto dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli bezpochyby vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu zaručujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odvolací súd preto súhlasí so záverom súdu prvého stupňa v tom, že rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5/ Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodnutie rozhodcovského súdu, vydané na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, je rozhodnutím vydaným nepríslušným orgánom, a teda ide o nulitný právny akt, ktorý nie je možné v exekúcii vykonať.

Pokiaľ oprávnený v súvislosti s dojednaním rozhodcovskej doložky pripisuje dôležitosť a odkazuje na osobitný dokument nazvaný „Záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klienta“, ktorého spísanie bolo podľa vyjadrenia oprávneného vyžadované zákonom, a ktorý by mal v tomto prípade potvrdzovať, že povinný mal vedomosť o obsahu poistenej zmluvy a o možnosti uplatnenia eventuálnych výhrad k obsahu poistnej zmluvy, tak takéto výhrady, a to ani k rozhodcovskej doložke z tohto dôkazu nevyplývajú. Z dokumentu spísaného sprostredkovateľom poistenia, ktorý oprávnený predložil súdu v odvolacom konaní nemožno mať za preukázané, že sprostredkovateľ poistenia upozornil, resp. poučil povinného o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, o pravidlách rozhodcovského konania, ako aj o dôsledkoch, ktoré má zmluvné dojednanie o rozhodcovskej doložke obsahovať.

V súvislosti s námietkou oprávneného o porušení jeho práva podľa čl. 48 ods. 2/ Ústavy Slovenskej republiky odvolací súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - sp. zn. 6 ECdo 232/2013 zo dňa 30.09.2014, v ktorom Najvyšší súd konštatoval, že „ak by za porušenie zásady kontradiktórnosti mal byť považovaný aj procesný postup exekučného súdu spočívajúci v tom, že po vyžiadaní si úverovej zmluvy od oprávneného, neoboznámil tohto účastníka exekučného konania so svojím stanoviskom o neplatnosti rozhodcovskej doložky obsiahnutej v tejto zmluve, potom podľa názoru dovolacieho súdu, za situácie, že platné právo pripúšťa proti rozhodnutiu exekučného súdu o zastavení exekúcie, alebo zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podanie odvolania, treba tento nedostatok považovať za zhojený možnosťou oprávneného vyjadriť svoje námietky ku skutkovým zisteniam exekučného súdu vyvedeným z ním predloženého listinného dôkazu a k právnym záverom z toho vyplývajúcim v podanom odvolaní. Iný názor, vychádzajúci z nemožnosti zhojenia uvedeného nedostatku inak než zrušením rozhodnutí odvolacieho a exekučného súdu a vrátením veci na opätovné rozhodnutie, by odporoval zásade efektivity konania, pretože zrušenie rozhodnutí by zbytočne zvyšovalo náklady účastníkov konania ako aj náklady na výkon súdnictva, a tým by bolo aj v rozpore s jedným zo základných princípov právneho štátu, ktorým je princíp racionality“.

Námietka oprávneného ohľadom aplikácie Smernice Rady ES 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a judikatúry Súdneho dvora ES nie je z hľadiska správnosti rozhodnutia a prijatého právneho názoru súdu v danom prípade zásadná, nakoľko exekučný súd v rozhodnutí aplikoval v prvom rade vnútroštátnu právnu úpravu týkajúcu sa spotrebiteľského práva a ochrany práv spotrebiteľa a len podporne poukázal na výklad danej Smernice obsiahnutý v ustálenej judikatúre Súdneho dvora EÚ.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre začatie (vedenie) exekúcie, preto napadnuté uznesenie podľa ust. § 219 ods. 1/ O. s. p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.